

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: M. S., narozený X,
bytem X,
zastoupený: M. S., zmocněnkyní,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČO: 00006963,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

v řízení o žalobě ze dne 21. 6. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2023, č. j. X o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 4. 2023, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 7. 11. 2022, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 72 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ze dne 7. 11. 2022, č. j. X správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon č. 155/1995 Sb.**). Podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň - město ze dne 26. 9. 2022 sice byl žalobce uznán invalidním ve druhém stupni invalidity, když pokles jeho pracovní schopnosti činil 50 %, ale ke dni vzniku invalidity nezískal potřebnou dobu pojištění. Vznik

invalidity byl stanoven ke dni 6. 9. 2022 nálezem praktika.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 24. 4. 2023, č. j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že se v případě žalobce podle posudku lékaře ČSSZ ze dne 18. 4. 2023 jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou byla zjištěna nediferencovaná schizofrenie, stav po psychotické poruše po kanabinoidech a kokainu, s těžkým postpsychotickým defektem osobnosti. Lékař ČSSZ konstatoval, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (duševní poruchy a poruchy chování), položka 3e (schizofrenie, zvláště těžké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen **vyhláška**), kde je pokles pracovní schopnosti hodnocen v rozmezí 70-80 %, vzhledem k charakteru postižení zvolil lékař ČSSZ dolní hranici procentuálního rozpětí, tj. 70 %, a zohlednil další postižení i profesi žalobce. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky měněna nebyla. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle lékaře ČSSZ odpovídal třetímu stupni invalidity. Současně stanovil lékař ČSSZ vznik invalidity dnem 20. 7. 2022. Rovněž lékař ČSSZ dospěl k závěru, že nelze stanovit invaliditu z mládí, neboť v dokumentaci není dokladováno onemocnění odpovídající třetímu stupni invalidity před 18 rokem věku, nelze ani stanovit tzv. invaliditu mladých s jedním dnem pojištění, neboť rovněž není dokladováno trvalé onemocnění od roku 2012.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobce předně namítal, že žalovaná nehodnotila jeho zdravotní stav v celkovém komplexu, kdy se primárně zaměřila na hodnocení propouštěcí zprávy z Psychiatrické nemocnice Dobřany ze dne 25. 7. 2022. Na základě této zprávy byl stanoven datum vzniku invalidity na 6. 9. 2022, resp., 20. 7. 2022, přičemž psychické problémy byly u žalobce zaznamenány již v dětství, čímž by měl mít posuzovaný nárok na tzv. invalidní důchod z mládí. Žalobce soudu předložil zprávu z psychologického vyšetření ze dne 18. 2. 2010, v níž byly žalobci stanoveny diagnózy i) F 70 podprůměrná mentální úroveň, ii) F 90.0 porucha aktivity a pozornosti, iii) F 81.0 specifická porucha čtení a iv) F 45.4. somatoformní bolestivá porucha - susp. v souvislosti se školním přetížením. Z uvedeného dovodil žalobce, že se jedná o důkaz prokazující, že se u něj začaly projevovat psychické obtíže v dětství. Žalobce vyzdvihl zejména diagnózu F 45.4. somatoformní bolestivou poruchu, a to bolesti hlavy, které se u něj vyskytovaly v souvislosti se školním přetížením, což může svědčit o změnách v mozku, které v budoucnu vedly k propuknutí schizofrenie. Dle žalobce se poté jeho psychické zdraví postupem času dále zhoršovalo. U žalobce byly pozorovány poruchy chování, neukázněnost, měl snížené známky z chování a dvakrát propadl. Dlouhodobě neutěšená situace vedla až k jeho hospitalizaci v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech v září roku 2012, kde mu byla diagnostikována porucha chování (F 91.9). Dále žalobce uvedl, že v dětství prokazatelně psychicky velmi trádal, za čímž spatřoval fyziologickou souvislost v rámci změn mozku, které se projevovaly bolestmi hlavy. Navrhovatel nezvládal nároky kladené na jeho osobu, přičemž našel způsob, který mu od tlaku ulevoval. Bohužel se však jednalo o drogy místo

psychofarmak, kdy dle žalobce lze tvrdit, že ze strany ošetřujících lékařů nedostával dostatečnou pozornost a péči a byl považován za „problémového“ nikoliv však nemocného. Neléčením psychických nemocí došlo k rozvoji schizofrenie, kterou momentálně trpí. Dále žalobce odkázal na sdělení psychiatra MUDr. V. H., který se vyjádřil tak, že měl žalobce psychiatrické potíže již v dětství, kdy se podle výsledků CT mozku (obsahem propouštěcí zprávy Psychiatrické nemocnice v Dobřanech) mělo jednat o schizofrenii. Dle MUDr. H. by bylo na místě, aby byl žalobci přiznán invalidní důchod z mládí, neboť tomu jeho zdravotní stav z dlouhodobého hlediska plně odpovídá. Ohledně stanovení data invalidity spatřoval žalobce v rozhodnutích správních orgánů nejednotnost, kdy jednou byla stanovena na 6. 9. 2022, podruhé na 20. 7. 2022, a to bez bližšího odůvodnění, co ke změně stanoviska vedlo. Z tohoto důvodu nepovažoval žalobce napadené rozhodnutí za úplné a srozumitelné. Tytéž vady spatřoval žalobce i ve vztahu k odůvodnění, proč mu nebyl přiznán invalidní důchod z mládí. Dle názoru žalobce se jeho zdravotním stavem žalovaný podrobně nezabýval a psychiatrickou hospitalizaci žalobce v dětství nedal do souvislosti se současným onemocněním. Závěrem žalobce namítal, že mu byla odepřena možnost nahlédnout do spisové dokumentace žalované a zjistit, jaké listiny byly do spisu založeny obvodním lékařem žalobce, resp. taktéž ověřit procesní správnost proběhlého správního řízení, čímž byl žalobce výrazně zkrácen na svých právech. Žalovaná nahlížení do spisu odmítla s tím, že spis byl odeslán úřadu práce ve věci řízení o přiznání průkazu ZTP, přičemž kopie spisu nebyla provedena. Žalobce tak byl v nevědomosti, na základě jakých listin žalovaná rozhodovala a zda nedošlo z její strany k nějakému procesnímu pochybení, které by ve výsledku bylo na úkor práv žalobce. V této souvislosti žalobce požádal soud, aby žalované uložil povinnost předložit spisovou dokumentaci a zhodnotil, zda správní řízení proběhlo v souladu s právem. Na základě výše uvedeného žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí, eventuálně i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 17. 7. 2023 ve svém vyjádření k žalobě nejdříve shrnula závěry předcházejících správních řízení, které ji vedly k vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Závěrem žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci bylo v souladu s § 51 a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. rozhodnuto bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je důvodná.

8. K námitce žalobce, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a jeho pracovní schopnost nebyla správně hodnocena, není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.
9. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS). V tomto směru soud dále připomíná závěry učiněné NSS v rozsudku ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019 – 24 „Úkolem posudkové komise MPSV, která se zabývá zdravotním stavem žadatele na popud soudu, je pouze hodnotit jeho zdravotní stav podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkolem ošetřujícího lékaře žadatele a lékařů odborných, u nichž se žadatel léčí. Přítomnost žadatele o důchod na jednání posudkové komise by byla nezbytná pouze v případě, pokud by zdravotní dokumentace o jeho zdravotním stavu byla neúplná, některé nálezy nejednoznačné či dokonce rozporné, případně pokud by bylo třeba došetřit některé skutečnosti a komise k tomu od něj potřebovala podrobnější informace, nebo existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály.“
11. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 22. 11. 2023 za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že ode dne 27. 9. 2012 do dne 19. 7. 2022 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb. Ode dne 20. 7. 2022 i k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %; (lhůta KLP) 30. 9. 2025. Posudková komise MPSV dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace psychiatra při jednání zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s negativním dopadem na pracovní schopnost, jehož rozhodující příčinou je *progredující schizofrenie s těžkým postprocesuálním defektem, dg. 20. 7. 2022* (den dimise z 2. hospitalizace na psychiatrii). Dle Posudkové komise MPSV je prognóza vzhledem k negativním prognostickým faktorům (negativní a hebefrenní příznaky schizofrenie, které jsou hůře léčitelné) a k těžké protrahované psychóze v anamnéze, nepříznivá, částečná regrese je možná v případě absolutní abstinence abuzu psychoaktivních látek. Dle

ošetřujícího psychiatra není t. č. žalobce schopen samostatné existence, není ani schopen vykovávat soustavnou výtěžnou činnost, potřebuje péči druhých osob (výkon denních aktivit je narušen), probíhá nácvik sociální a pracovní integrace v chráněné dílně. Další komorbidit nepříspějí ke snížení pracovní schopnosti, neboť i přes nález na MR mozku (postischemická lakuna v levé části bazálních ganglií) a epileptickou aktivitu v EEG žalobce nemá neurotopické příznaky či klinicky manifestované epileptické záchvaty. Posudková komise MPSV na základě nové dokumentace oproti předchozím posudkovým hodnocením dospěla k závěru, že se v období od 27. 9. 2012 do 19. 7. 2022 jednalo o invaliditu pro psychické onemocnění srovnatelné s poruchami osobnosti se středně těžkým funkčním postižením, s podstatným narušením pracovního (a studijního) a společenského fungování pro poruchu emotivity, ovládání, kontroly impulzů a zvládání interpersonálních situací, závažné maladaptivní chování. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35 % dle kapitoly V, položky 7, písmene b), vyhlášky. Hodnoceno s ohledem na všechna tehdy prokázaná zdravotní postižení, která měla vliv na pokles pracovní schopnosti a na přípravu na budoucí povolání. Z doložených lékařských nálezů nebylo možno prokázat u ostatních komorbidit takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky. Nebyl ani důvod pro použití § 4 odst. 1 vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činila 35 %. Šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Datum vzniku invalidity prvního stupně stanoven dnem 27. 9. 2012, dnem propuštění z první psychiatrické hospitalizace. Jednalo se o tzv. „invaliditu mladých osob“. Platnost do 19. 7. 2022.

12. Obtíže dokumentované od r. 2010 dle Posudkové komise MPSV neodpovídaly žádnému, ani prvnímu stupni invalidity, jednalo se o minimální funkční postižení, které by bylo hodnoceno 5 - 10 % dle kapitoly V, položky 5a anebo položky 8a vyhlášky. Nebylo možno uznat „invaliditu v mimořádných případech“ (tzv. „invaliditu z mládí“), neboť z dostupné dokumentace nebylo možno před 18. rokem věku prokázat tak závažné funkční postižení, které by odpovídalo třetímu stupni invalidity a kdy by posuzovaný nebyl schopen získat ani jeden den pojištění.
13. Od 20. 7. 2022 se jednalo dle Posudkové komise MPSV o invaliditu pro duální psychické onemocnění, tzv. duální diagnózu, při kombinaci syndromu závislosti, vyvolaném psychoaktivními látkami (alkohol, tabák, kanabinoidy, kokain), s jinou souběžně probíhající duševní poruchou (schizofrenní poruchou), s narušením společenských a pracovních funkcí, sníženou úrovní psychosociální adaptace a narušením výkonu denních aktivit, s těžkým poškozením myšlení, chování a s deteriorací kognitivních schopností, s psychotickou poruchou nebo psychotickými stavy.
14. K datu vydání napadeného rozhodnutí (24. 4. 2023) byl Posudkovou komisí MPSV zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Žalobce byl invalidní dle § 39 odst. 1 téhož zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 70 % dle kapitoly V, položky 2, písmene b) vyhlášky. Hodnoceno s ohledem na všechna zdravotní postižení, která mají vliv na pokles pracovní schopnosti. Z doložených lékařských nálezů nebylo prokázáno u ostatních komorbidit takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky. Nebyl shledán ani důvod pro použití § 4 odst. 1 vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 70 %. Jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. Výkon výtěžné činnosti nevyžaduje zcela mimořádné podmínky dle § 6 vyhlášky. Datum vzniku invalidity třetího stupně byl stanoven shodně s posudkem námitkového řízení na 20. 7. 2022,

dnem propuštění z druhé psychiatrické hospitalizace. Platnost stanovena shodně s posudkem prvoinstančního řízení do 30. 9. 2025, vzhledem k věku a možnosti částečného zlepšení při dodržování absolutní abstinence a při pokračování v nácviku péče o vlastní osobu, soběstačnosti, sociálního začlenění a pracovních návyků a dovedností.

15. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
17. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 11. 2022, č. j. R-7.11.2022-425/X a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ač byl žalobce shledán invalidní ve druhém stupni, neboť ke dni vzniku nezískal potřebnou dobu pojištění. Žalobou napadeným rozhodnutím byl žalobce opět shledán invalidním, ale tentokrát již pro třetí stupeň invalidity, nicméně stále nesplňoval potřebnou dobu pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 22. 11. 2023 má soud za prokázané, že žalobce byl invalidní pro invaliditu prvního stupně od 27. 9. 2012 do 19. 7. 2022 a pro invaliditu třetího stupně od 20. 7. 2022 tedy již ode dne, jenž předcházela vydání napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z uvedeného vyplývá, že žaloba byla podána důvodně a soud proto, aniž ve věci nařídil jednání, žalobě v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27. 7. 2023, č. j. R-27.7.2023-428/X rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení dle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neoprátila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídal prvnímu stupni invalidity ode dne od 27. 9. 2012 do 19. 7. 2022, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila nejméně 35 %, nedosahovala však více než 49 %, avšak lékařem OSSZ byla shledána nejdříve invalidita prvního stupně s dobou vzniku dne 6. 9. 2022 a následně lékařem ČSSZ třetího stupně ode dne 20. 7. 2022.
18. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle shora

uvedeného posudku PK MPSV invalidní pro invaliditu prvního stupně, a to od 27. 9. 2012 do 19. 7. 2022 a pro invaliditu třetího stupně od 20. 7. 2022, o čemž vydá rozhodnutí, jež bude mimo jiné obsahovat i datum vzniku a změny invalidity. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání invalidity od uvedeného data by byla vydala žalovaná v případě zjištění již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

VI.

Náklady řízení

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 72 Kč, které vynaložil na doručení žaloby prostřednictvím držitele poštovní licence – České pošty. Ke splnění povinnosti uhradit náhradu nákladů řízení byla žalované stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 2. dubna 2024

Mgr. Jaroslava Krivánková v.r.
samosoudkyně